

за Бодуина му казува, че не може да го пусне, защото той умрѣ у тъмницата още. — Казувжтъ, че Асѣнь накарали прѣзо да му одрѣжжтъ рѣцѣтъ, краката, и да го фрѣлжтъ у единѣ трапѣ, дѣто го изели исетата. И неговата глава, както и Никифоровата, я обковали у злато, и Асѣнь пиялъ съ нея вино. — Гръцитѣ като виджтъ че Асѣнь ги бие, и тѣхъ ище да ги пороби, побратимѣвжтсе съ френцитѣ, и си направили за господарь Бранаса, комуто французитѣ дадохъ да управя Едрене и Димотика. Асѣнь като се научи за това, трѣгнж камъ Димотика и я обиколи. Гръцитѣ, като се видѣхъ обиколени, фанжхъ да се качжтъ по стѣнитѣ и да викжтъ да ги прости Асѣнь и ище му се покорявжтъ. Като видѣхъ, че Асѣнь не ги слуша, понскахъ помощъ отъ французитѣ. Ханри събра войска и отиде на помощъ на Димотика, отъ дѣто се дръпнж тогази Асѣнь. По това врѣме у Азия грѣцитѣ си направихъ за царь Тодора Ласкаря, който се съедини съ Асѣния срѣщу французитѣ, Ласкарь проводи посланикъ до Асѣния да сарѣжжтъ единѣ зговорь (1207). Двамата царѣ се согласихъ да ударжтъ на французитѣ, Асѣнь отъ европейската страна, а Ласкарь отъ Азиятската. Асѣнь собра войска и я раздѣли на два дѣла : единѣтъ проводи камъ Цариградѣ, а другиятъ го зе съ него, и обиколи Едрене. Ласкарь завчасъ се заврѣна отъ зговорѣтъ си съ Асѣния и направи миръ съ французитѣ. Отъ това Асѣнь остави Едрене. На сжщото врѣме единѣ дѣлъ отъ българската войска дѣто се намираше около Солунъ, уби французскиятъ краль отъ солунското кралевство, Монферата. Нъ на Асѣния не му стигнж дѣто уби Бодуина и Монферата и толкози други французи и грѣци. Той казуваше, че ако не влѣзж у Цариградѣ, ищъ го направж на пепель. Туку като се научи че азиятскитѣ грѣци го оставихъ, Асѣнь намысли да приземе прѣво солунското французш-